

רכישת האדמה מכבדר-עגה וחויריה שعليה עתירה הייתה לקום קריית-אונר קשורה בשמו של פנחס פרגלייט ז"ל, ובhauliotyi איז-אלו פרטימ על הפעולה הדעת בימייה, לביקשת ראש המועצה בקדית אונר, אני מתחזון להזכיר בזאת ذכר-פעט לאיש הדגול מכם פרגלייט.

ראשיתה של רכישת אדמה בשני הכפרים הגיל גערוזה בטוקום אחר לנטרוי, רחוב מהם בתדי ירושלים. וכך היה המצבה. בתחילת שנת 1935 חבייא פנחס פרגלייט הצעה לקרן הקמת לנדות 3000 דונם אדמה בשני הכפרים בית-פאסיד וסרייס, בדרך לירושלים. בפרק יומני סיום 23.6.35 נזכר הסיוור הבאדמה זו בו ביום בהשתפות אוטישקין ז"ל, טרדיי בן היל הכהל ז"ל, פ. פרגלייט ואנכי, לאפורה: "נסענו לראות את חלקת האדמה בת 3000 דונם בערך, מהכפרים סרייס ובית-פאסיד, שפ. פרגלייט מציעה לנו. החלקה משתרעת לאורך הכביש ירושלים-תל-אביב בק"מ 19-20, וعلاה במעלה ההר עד הדרך הרכבלית סרייס לבית-פאסיד. הרות נפלאות בטראה וטיב הקרקע משוכב, ויש מקומות לנקיודה ישובית חשובה על אם הדרך ירושלים-תל-אביב. מן הרות מתקיפים על השפה עד הים. אוטישקין נתראם מהמקום באופן מיוחד, לו אפשר היה להציג שטח כפול מזה היה אוטישקין מסכימים בודאי לישר מה את "כפר אוטישקין", דרישים 10 לא"י לדונם, מחד קצת נבראה, אבל הכביש מצד אחד וצד החירות הרכבלים שבתוך השטח גוףם הם הפייקרים את האדמה, לדעתנו צרייך לרכוש את האדמה הדעת".

להלן ביום 35.7.35 רשות:

"היום נחתם חוזה פוקוד עם פ. פרגלייט על רכישת אדמה בית-פאסיד בשטח של 3000 דונם. התחיר הוא 5,9 לא"י. מן הפעולה שדה אחת, ובכל זאת לבני נוקפני, שמא לא תגשם הפעולה. יש להם לחשות על מה שיכתבו".

לפי החוזה קיבל פרגלייט 3000 לא"י כדמי-קדימה לנקיודה זאת ורוא התחיל לפועל: להתקשרות בחזדים עם ערבים, בעלי הקרקע. לא היו פנות ולא היו רשומים בסבוך, ועל פרגלייט הוטל למדור, להכין מפורת ולסדר א-רשומים. כל זה לא עשה במחרות. להיפך, אף מכשולים ממכשולים שונים נתגלו בדרכו, ובעיקר, המכשולים הצד המזרחי היירושלמי רכת-דילוה, שאיפסו על העربים המוכרים, כי חייהם בסכנה אם יקיפו את המכירות. חלפה שנה, פרגלייט הספיק להשקי גאניות אלה סכום כפול יותר מזה שקיבל מהחקק"ל. ועודין היה רחוק מטהותו. ושוב נקבעה. ביום 3.3.37 רשם בפרק - היומם:

"טרגולית היה אצלי ענייני בית-חסידר אילם זזים, בטרוגני כפעת שחקני לא לא תברוזע, ויא צורך לקבל חזקה את הכסף".

ואמנם כבעזר שפָן קזר חודיעה הקהק"ל לטרגולית על ביטול ההסכם לקניית האדמה בבייה פחסידר, ועלינו להחזיר את הכסף. טרגלית, למרות שחשיך בעסקת בית-חסידר הרבת אלפים לא"י, קיבל עליו את הדין, אורט תחת להחזיר כספַּן הצעיג אדטה בשני הכהרים, כפר-עגה ואריהה. הקהק"ל הסכימה וסכנן ואילך נפתחת פרשת חזקה, מסוכנת ומרגיזה, הייא פרשת הרכישה בכפר-עגה, שנסכח שער שניים ולא נגירה אלא עם קיום המדיינה.

אלפי הדוגמים שהיו לשני הכהרים התחלקו בין בעליים ערביים טרוביים ולא בחלוקת מזרזות וסוטפות כי אם בחלוקת סוטפות (טושעה) לבליים שונים, ולפעמים בחלוקת קסדים שטענת פטורתה מעשרה פטר. כפר עגן הגשיין בשוטפות זו, שקשחתה על עיבוד האדמה בידי בעלייה, ועוד יותר על הפיקוח וטכדר. פלה שפטר לפכו פאדרתו 20 דונם לא יכול היה להפריש חלקה אחת או שתיים אלא לאספס כאית תאזרת טעזיא. תאנים, מענית בהרבה חלקות ובגושים שונים. ואם לא גם דבר זה לפוכר, קל וחומר לקונה, נקל וחומר שכך וחוואר לקוביה יהודי, שהאדמה נדרשה לו לפיתוח אקלאי או עירוני. ובஹיתה מפוזלת ופזרזת לא צלהה לו, ובפרט ככלקה שוטפים רבים ושונים, ולפי חוק טושעה, השוטפות הייא בכל גרגיר ואין החזקה תופסת אלא לפי רצון כל השוטפים. טרגלית ידע יפה הקשיים והמכשולים שיימדו בדרך פועלתו לדרכו פאדרת הכהרים האלה אלף דונם וייתר טרוביים וסוטפותים בחטיבה אחת, אך הווא, כנחותו קפץ לתוך אעג טרוביות זו אא בהשענו על יושר בחנו בפאה ומתן עם העربים וכוח שכנווע, שכל מה שווא עיטה טרבות הווא, אורט גם הווא חס פהר בטועמת האשליה. לא דונם אחריו דונם ברבשו כאן כי אם טרוביים אחרי טרוביים, ולא בשנה אותה הושלטה חלקה גם הקטנה ביותר, כי אם שניים חלפו ונkapו עד שהושלמו חלקות ועוד גם הן לא היו ספוטות זו לזו כי אם מפוזרות וטרוחקות בין גושים טרוביים. השתלשלות הרכישה בכפר עגה מודגמת יפה בפרטים של חלקות אדמות טרוביים להביה בזיה:

חלקה 72 בגווע 6494 שטה 2,230 דונם, הייא נחלקה ל-1000 חלקים בין 8 בעליים.

בשפטember 1939 נרכשו 1000/162 חלקים חזים ל-361 פטר. בנוובמבר 1940 נרכשו עוד 1000/81 חלקים = 180 פטר. בנוובמבר 1943 נרכשו 1000/432 = 964 פטר. גמיש שנות 1944 ובחטא רכישות צווטו שדר החקקים, שהם 416 פטר; 181 פטר; 60 פטר; 60 פטר

ו-ט פטר ואות הרשותה החלקה.

כלומר: רכישת 3/2 דונם נפשכה 5 שנים.

או חלקה 25 בגו"ש 6497 שטחה 2.912.7. דונם. ולهم 10 בעליים. הרכישה הראשונה

בשנת של 283 פטר א נעשתה ביולי 1944, והאחרונה בשטח 2.441 דונם בנתן 1949.

או חלקה 22 בגו"ש 6496 שטחה 0.9.016. דונם ולهم 12 בעליים. הרכישה הראשונה

בשנת של 2.285 דונם נעשתה בספטמבר 1939, והאחרונה בשטח 138 פטר, בפברואר

1946 - שבע שנים.

וכן הלאה ובן הלאה.

כפweeney שעם רכישת בעלות על האדמה, החוצה על הקדיה, הרכשות התעודות הרשיטות

לדירותם בטבו והרישום, לא נסתירה הפעולה, כי עוד החזקה בידי העربים פנוי

הטושעה. רק כשהרכשו מאות דונם, הרחל במו"מ על חילופי, אגא וריכוז וקיבלה הקראע
לחזקה על-ידי חרישה וזוריעה.

הטיפול בכל אלה היה מיגע עד לידי יארש. מרגלית לא יכול לעמוד בהתחייבויותיו
בגנו לעזין ואך לא בנווג למחריר. החוצה הראשון נעשה על יסוד של 11 לא"י הדונם
אולם מתייר זה לא עמד בעיננו זמן רב, הוא האמיר ועליה ובסוף התקופה, לפניהם סיום
הטנדט עליה עד 80 לא"י הדונם ויתר. לא פעם גערה הקהקל' במרגלית על הדוחיות
והאייחוריות רחפיינדרים, וגם הוא עצמו היה לא פעם על סף הייאוש. אבל תכונת הסבלנות
שקבנה בו, נתנה לו אוטץ להפטין ולהתמיד בפועל עד התגברותו על הפסכולים להביאו
לגסרו. בעבודתו, עבדת גמלים, בטש שטים-עשרה שנה סוכמו עם סיום הטנדט השתיים
שנרכשו מאדמת שני הכפרים, כפר ענן וחויריה ב-1946 דונם בהם חטיבות טוחנות
ראויות להתכבד בהן לפעולות התישבות ככפר ובעיר.

קרית אוינו שראשיתה המזערה לפני ח"י שנים על חלקות קטנות ונסתנה, שנשנה
ותרחבה עם התרכבות הרכישות של הקדרן הקימת ועתידה הנדול לפניה, חייבת תורדה
לאיש רב-הפעלים וישראל-הטsha פנחים מרגלית ז"ל. רצ' פאר, שלאזכה לחזק את חזקה
של קריית אוינו.

קדמו קימת לישראל

министר פיתוח הקרקע

משרד דתאי: בית הקקיל - דתניה, ירושלים, ת. ד. 383, טל. 24663

ירושלים, כח' סיון תשכ"ה
מפק/342/חל (28.6.65)

עצה מקומית	
רשות אוננו	
הומות	
29.6.65	ס"נ תשנ"ה
18.3.05	10-6
בבבון ליום	

לכבוד
מר י. רענן
מנהל ארכיוון
מורעאה מקומית
קרית אוננו

.,,,

בתשובה למחבר אלינו מיום 23.6.65
הרינו מצ"ב העתק רשמי של מר י. רענן
להולדות רכישת האדמה בשבייל קריית אוננו.

בכבוד רב,

חנוך לדר
מוזכירה

לופט: - 1

11.63 / 20.000 / 10